

opstå særlige problemer af dyreværns­mæssig art, har veterinærdirektoratet mulighed for at indhente en udtalelse fra Det veterinære Sundhedsråd. På denne baggrund synes det ikke hensigtsmæssigt at give en klageadgang til justitsministeren, der ikke er i besiddelse af en tilsvarende sagkundskab og derfor nødvendigvis måtte støtte sig til veterinærdirektoratets sagkyndige vurdering. Justitsministeren har imidlertid kompetencen med hensyn til at fastsætte de generelle regler om vilkårene for tilladelserne og dyrenes pasning og pleje, jfr. bemærkningerne ovenfor til § 4 a, stk. 2.

Til nr. 3

Det foreslås, at der til § 18, stk. 2, i dyreværnsloven føjes: »På samme måde straffes den, der overtræder et vilkår for en tilladelse«.

Straffebestemmelsen i § 18, stk. 2, i loven vil herefter give mulighed for straf af bøde eller hæfte ved overtrædelse af forslaget § 4 a, stk. 1, ved at anvende æglægningsbure uden tilladelse eller ved

overtrædelse af et vilkår for en tilladelse.

Overtrædelse af de administrative forskrifter, som justitsministeren vil udstede i medfør af forslaget § 4 a, stk. 2, vil ligeledes være strafbart efter § 18, stk. 2.

I tilknytning til spørgsmålet om straf i forbindelse med anvendelsen af æglægningsbure kan det tilføjes, at den strengere bestemmelse i lovens § 18, stk. 1, fortsat vil finde anvendelse, hvis forholdet har karakter af dyrplageri.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. april 1979. Som følge af, at der må påregnes at medgå en vis tid med behandlingen af ansøgningerne om tilladelse, foreslås det endvidere, at strafansvaret for anvendelse af æglægningsbure i overgangsperioden fra lovens ikrafttrædelse til den 1. oktober 1979 ikke indtræder, når ansøgning om tilladelse er indgivet inden den 1. juli 1979.